

Nr 27

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående statlig kreditgaranti för lån avseende anskaffning av vissa maskiner m. m. åt domänverkets skogsarbetare, m. m.

I en till riksdagen den 21 oktober 1966 avlåten, till jordbruksutskottet hänvisad proposition, nr 141, har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att bifalla de förslag, varom föredragande departementschefen hemställt.

Beträffande den närmare utredningen i ärendena får utskottet hänvisa till propositionen.

1: o

Under punkten 1: o har departementschefen i enlighet med domänstyrelsens förslag i skrivelse av den 9 september 1966 hemställt, *dels* att bemyndigandet för domänstyrelsen att bevilja statlig kreditgaranti för lån till skogsarbetare vid domänverket i syfte att finansiera inköp av moderna och ändamålsenliga maskiner utsträcker att gälla under ytterligare två år och att kreditgarantierna förordas få avse ett sammanlagt belopp av högst 2 milj. kr., *dels* att Kungl. Maj:t eller myndighet, som Kungl. Maj:t bestämmer, bemyndigas att besluta om ackord och eftergift av statens fordran som uppkommit på grund av lån med den föreslagna kreditgarantin.

Efter närmare redogörelse över domänstyrelsens skrivelse och däröver avgivna utlåtanden, vari samtliga instanser tillstyrkt domänstyrelsens framställning, har *departementschefen* anfört.

Sedan år 1962 har domänverket möjlighet att genom kreditgaranti stödja sina arbetstgares anskaffning av traktorer med tillbehör och större redskap, som avses för skogsarbete. På de skäl domänstyrelsen anfört i sin framställning anser jag i likhet med remissinstanserna att dylik kreditgaranti bör få beviljas även efter den 31 december 1966, då nu gällande medgivande utgår. Bemyndigandet bör, såsom domänstyrelsen föreslagit, utsträckas att gälla under ytterligare två år och avse ett sammanlagt belopp av högst 2 milj. kr. Villkoren för att garanti skall få beviljas bör ej ändras. Jag vill erinra om att gällande bestämmelser förutsätter att låntagaren tillförsäkrats arbete under minst 200 dagar per anställningsår.

För att täcka eventuella förluster till följd av beviljade garantier bör domänstyrelsen liksom nu äga anlita driftsmedel. Kungl. Maj:t eller myndighet, som Kungl. Maj:t bestämmer, bör såsom f. n. bemyndigas att be-

sluta om ackord och eftergift av fordran, som uppkommit på grund av lån med den föreslagna kreditgarantin.

Utskottet. I likhet med departementschefen finner utskottet att domänstyrelsens möjlighet att bevilja statlig kreditgaranti för lån till skogsarbetare vid domänverket i syfte att finansiera inköp av moderna och ändamålsenliga maskiner bör få fortsätta under åren 1967 och 1968. Garantigivningen bör såsom föreslagits avse lån om sammanlagt högst 2 milj. kr. Utskottet, som jämväl i övrigt kan biträda vad Kungl. Maj:t föreslagit, hemställer således,

att riksdagen må

1) medge att statlig kreditgaranti får i överensstämmelse med vad som förordats i det föregående beviljas för lån avseende anskaffning av vissa maskiner m. m. åt skogsarbetare vid domänverket,

2) bemyndiga Kungl. Maj:t eller myndighet, som Kungl. Maj:t bestämmer, att besluta om ackord och eftergift av statens fordran som uppkommit på grund av lån med den föreslagna kreditgarantin.

2: o

Kungl. Maj:ts förslag under denna punkt innebär dels eftergift av statsverkets kvarstående fordringar, tillhopa 3 657 kr., i anledning av fyra vid domänverket anställda skogsarbetares bostadslån, dels bemyndigande för Kungl. Maj:t eller myndighet, som Kungl. Maj:t bestämmer, att besluta om ackord och eftergift av statens fordran som uppkommit på grund av bostadslån till domänverkets skogsarbetare.

Jämlikt beslut av 1955 års riksdag har domänstyrelsen bemyndigats att av verkets driftinkomster använda visst belopp för bostadslån till verkets fast anställda skogsarbetare. Såsom allmänna grunder för låneverksamheten har föreskrivits bl. a. att erhållet lån vid slutet av varje anställningsår skall nedskrivas enligt vissa normer. Högre lånebelopp får inte utgå än det, som enligt nämnda normer kan avskrivs före utgången av det år, under vilket arbetaren uppnår pensionsålder. Domänverkets arbetare har fram till den 1 juli 1959 i regel kvarstått i anställningen till 67 års ålder. Enligt därefter gällande bestämmelser pensioneras domänverkets skogsarbetare vid åldern 60—63 år.

Domänstyrelsen har hemställt att statsverkets kvarstående fordringar på grund av bostadslån till skogsarbetarna vid verket Sigurd Lennart Broström, Rörtjärn, Bodträskfors, Uno Hilding Eliasson, Sarvisvara, Nattavara, Johan Sigfrid Sjökvist, Dala-Brunsborg och Nils Artur Forsman, Amerika, Hällnäs, efterskänkes. Genom den sänkta pensionsåldern har dessa bostadslån inte hunnit avskrivs innan anställningen upphört.

Riksrevisionsverket har tillstyrkt domänstyrelsens förslag.

Departementschefen har i ärendet anför.

Med hänsyn till omständigheterna i ärendet finner jag skäligt att statsverkets kvarstående fordringar, tillhopa 3 657 kr., i anledning av ifrågavarande fyra bostadslån bör efterges.

I detta sammanhang bör Kungl. Maj:t eller myndighet, som Kungl. Maj:t bestämmer, bemyndigas att besluta om ackord och eftergift av fordran, som uppkommer i anledning av förevarande låneverksamhet.

Utskottet. Vad Kungl. Maj:t föreslagit föranleder ingen utskottets erinran. Utskottet hemställer alltså,

att riksdagen må

1) medge att resterande delar, tillhopa 3 657 kr., av de bostadslån, som beviljats i det föregående angivna pensionerade skogsarbetare vid domänverket, må efterges,

2) bemyndiga Kungl. Maj:t eller myndighet, som Kungl. Maj:t bestämmer, att besluta om ackord och eftergift av statens fordran som uppkommit på grund av bostadslån till domänverkets skogsarbetare.

Stockholm den 29 november 1966

På jordbruksutskottets vägnar:

NILS G. HANSSON

Vid detta ärendes slutbehandling har närvarit:

från f ö r s t a kammaren: herrar Carl Eskilsson, Hedström, Gunnar Petersson, Manne Olsson, Wanhainen, Sveningsson, fru Lundblad, herrar Skårman, Lokander och Wikberg;

från a n d r a kammaren: herr Hansson i Skegrie, fru Lindskog, herrar Johanson i Västervik, Nilsson i Lönsboda, Jonasson, Lundmark, Hedin, Eskilsson i Likenäs, Johansson i Simrishamn och Berndtsson.